

Červen 2023

S-Uličník

Časopis pro členy a příznivce školy

Loučení s 9.A | Léto (nejen) s knihou | Žijeme příběhem – tvorba žáků
Pojďte s námi za lavičkou | Ohlédnutí za společnými zážitky

Vážení čtenáři,

červen se překlopil do druhé poloviny a v očích našich školáků můžeme číst čím dál větší radost z blížících se prázdnin. Co lze číst v očích učitelů v červnu, je často nepublikovatelné :). Všichni se ale rádi ohlédneme za společnými školními zážitky i za vydařenými a originálními díly dětí. Trvale bude letošní školní rok připomínat lavička Fandy Cihláře, čtenářům tak přinášíme s reportáží i inspiraci k procházce. Titulní stranu časopisu zdobí vítězná školní manga Evy Mordačkové a Samantha Ličkové.

Prostřednictvím medailonků se loučíme s další devátou třídou. Naším absolventům přejeme, ať jim vnitřní kompas ukazuje správnou cestu vedoucí ke splnění jejich představ a snů.

Všem čtenářům S-uličníku přejeme dobrodružné, slunné a harmonické léto.

Redakční rada: Žáci a učitelé ZŠ Sulice

Úvodní slovo, úprava článků, finální podoba: Monika Švedová

Korektura textů: Marie Sušánková

Grafická předloha: Boris Alexander

POJĎTE S NÁMI ZA LAVIČKOU

Reportáž ze slavnostního umístění lavičky vyrobené **Františkem Cihlářem** v obci Sulice. Lavičku najdete na cestě ze Sulic do Kostelce u Křížků, kousek od rozcestí, kudy vede modrá turistická značka.

Průvodní slovo Fandy: Při výrobě lavičky jsem se toho hodně naučil. Zjistil jsem, že pokud se pustíte do něčeho, co neumíte, je to příležitost naučit se spoustu nových věcí, které by vám jinak zůstaly skryté.

Průvodní slovo mentorky Ing. Jany Kolorosové: Fandovi jsme při odhalení lavičky popřáli uchování dobré mysli a vytrvalost s dobrými úmysly.

OKÉNKO DO FANTASY SVĚTA

Žáci literárního semináře se seznámili se žánrem fantasy. Následně se stali autory vlastního příběhu. Pomocí rozsypané rýže vytvořili mapu fantasy světa a sepsali prosebný dopis Hledá se hrdina. Za výtvarným a písemným zpracováním úkolu stojí **Fanda Cihlář**.

KAMENNÉ MĚSTO

Obracíme se na tebe, protože nevíme o nikom vhodnějším, kdo by našemu městu mohl pomoci. Ještě nedávno vzkvétalo. Jenže pak přišel sám ďábel Enga. Ďábel Enga byl dříve potrhlý hodný mág, když ho ale jednou napadl nápad. Chtěl slézt do jeskyně v útesu země Elie. Všechno šlo jako po másle. Když prozkoumal část jeskyně, našel podivnou studánku a v ní ležely barevné kameny. Uprostřed ležel zlatý kámen. Když ho mág vytáhl, dostala se do něj temná energie, která ho nutila zabíjet lidi a ničit zemi svým magickým mečem. Jednou se opovážil vtrhnout až do Kamenného města, kde se snažil dobýt velký hrad. Všechno se odehrálo v době, kdy si sestra královny vybírala ženicha na svatbu. Podle úmluvy se nesměla ve městě používat černá magie. Čaroděj se chtěl této smlouvě pomstít, tak uprostřed města zapíchl svůj meč a tím rozpoutal velké zemětřesení.

OKÉNKO DO FANTASY SVĚTA

Mapu a prosebný dopis Hledá se hrdina tvořil **Ondra Smělý**

HAGEA

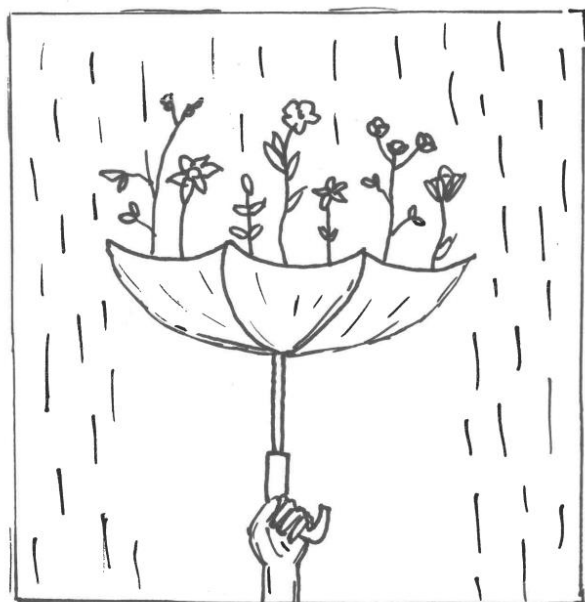
Obracíme se na tebe, protože nevíme o nikom vhodnějším, kdo by našemu městu mohl pomoci. Ještě nedávno vzkvétalo. Jenže pak pán černých Kargů z Golanu řekl, že král Salvisu nemá právo sedět na Hegejském trůnu s pláštěm moci. Záviděl mu trůn tak moc, že se rozhodl seslat na město silnou vichřici. Cestou nabrala písek v poušti Lich a v hlavním městě oslepila všechny lidi. Pak se strhlo kolo katastrof.

INSPIRACE ESTELLE MASKAME

Báseň na motivy knihy Víš, že tě miluju? od Estelle Maskame napsala Tereza Syrůčková

ZAKÁZANÁ LÁSKA

Chtěla jsem tě tak moc,
že jsem kvůli tobě probřečela celou noc.
Milovala jsem tě tak, jak se mělo,
Ale i tak jsi mě chtěl jen pro mé tělo.
Dala jsem ti lásku,
A ty sis jen nasadil masku.
Dělal sis ze mě srandu,
ale i tak jsem řekla: „Ne, nemáš pravdu.”
Dala jsem ti druhou šanci,
ale i tak jsi mě jen vyzval k tanci.
Na dešti a pod mrakem,
tancovali jsme s pocitem,
že naši lásku,
kterou jsi mi přinesl ve svazku
i s emocemi, které bych radši necítila.
Nechala jsem tě jít,
ale začala jsem kvůli tobě pít.
Což je věc,
do které bych se nikdy nenechala svézt.
I když je temná noc,
miluju tě pořád moc.

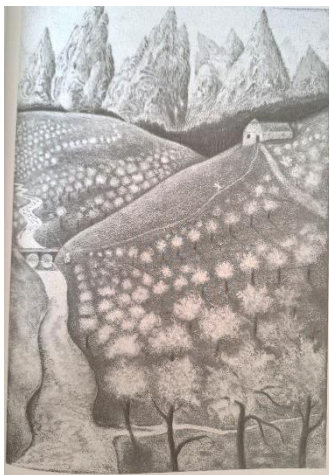
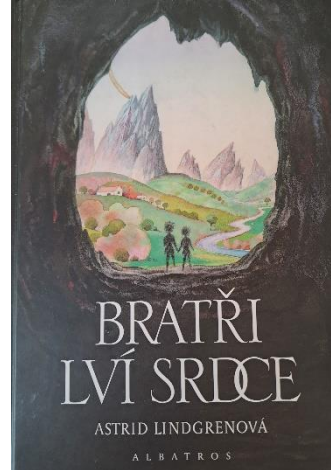
INSPIRACE ASTRID LINDGRENOVOU

Báseň **Lucky Senftové** na motivy příběhu *Bratři Lví srdce*

Bylo pozdě k večeru
A já jsem ležel v posteli
Najednou viděl jsem v šeru
Velké červené plameny

Bál jsem se tak jako vrána
Pak viděl jsem Jonatána
Můj bratr mi vždy pomáhal
Teď také vůbec neváhal

Zvedl mě a skočil oknem
Najednou na světě sám jsem
Obětoval pro mě život
I když k tomu neměl důvod

Je neskutečně statečný
To já jsem měl být ten mrtvý
Jeho život je u konce
Teď říkají mu Lví srdce

Než naposled zavřel oči
Jeho slova zněla vřele
Než pár roků se protočí
Potkáme se v Nangiale

Jonatán všem chyběl velice
Ale mně rozhodně nejvíce
Přál jsem si ho ještě vidět
Chtělo se mi z toho křičet

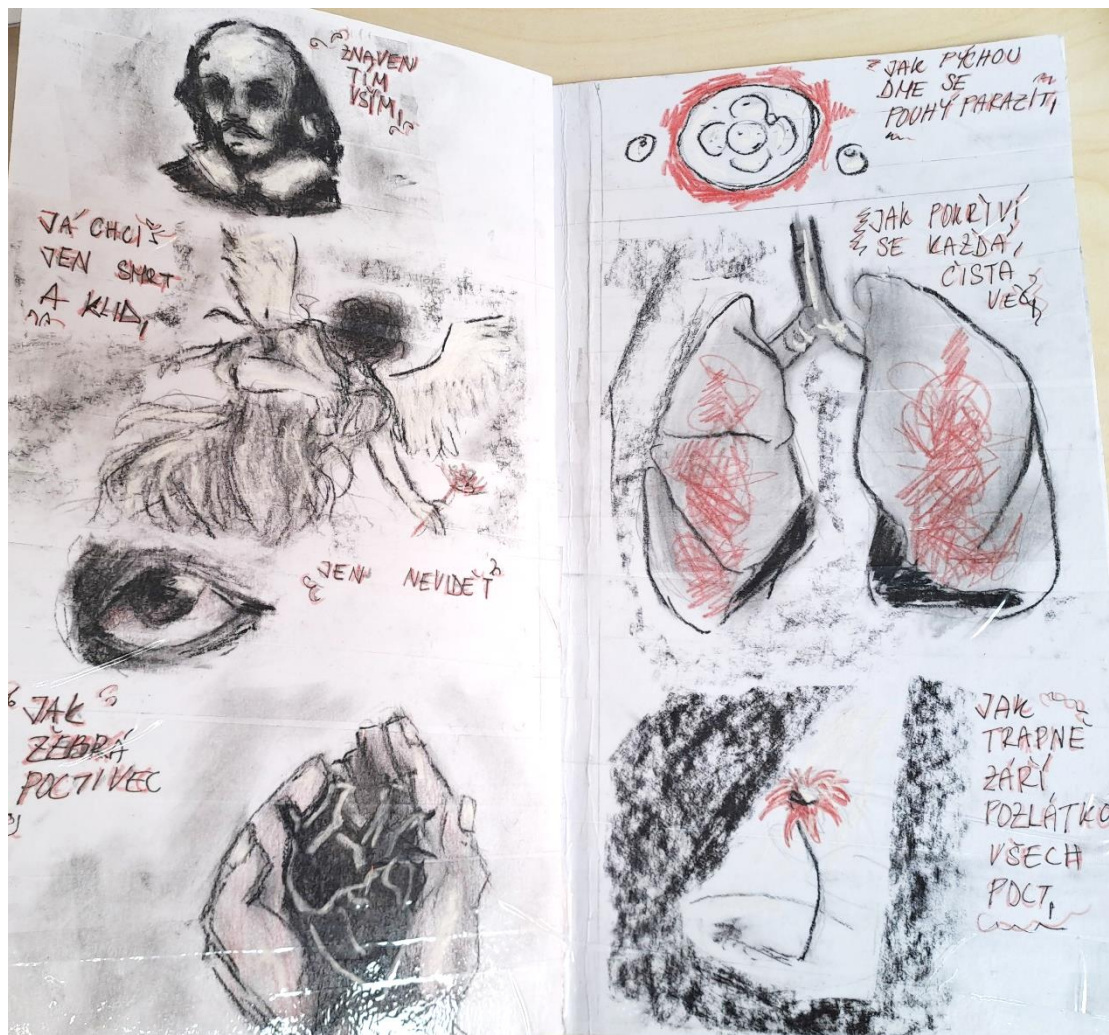
Když mé slzy tekly proudem
Podíval jsem se ven oknem
Viděl jsem holubici bílou
Cítil jsem, že je bratr se mnou

Slyšel jsem holuby vrkat
Slzy už nešlo zamrkat
Jejich hlas zněl povědomě
Jonatán byl zpátky v domě

Pár roků se protočilo
A mé trápení skončilo
Jonatán přivítal mě vřele
Oba jsme doma v Nangiale

INSPIRACE SHAKESPEAREM

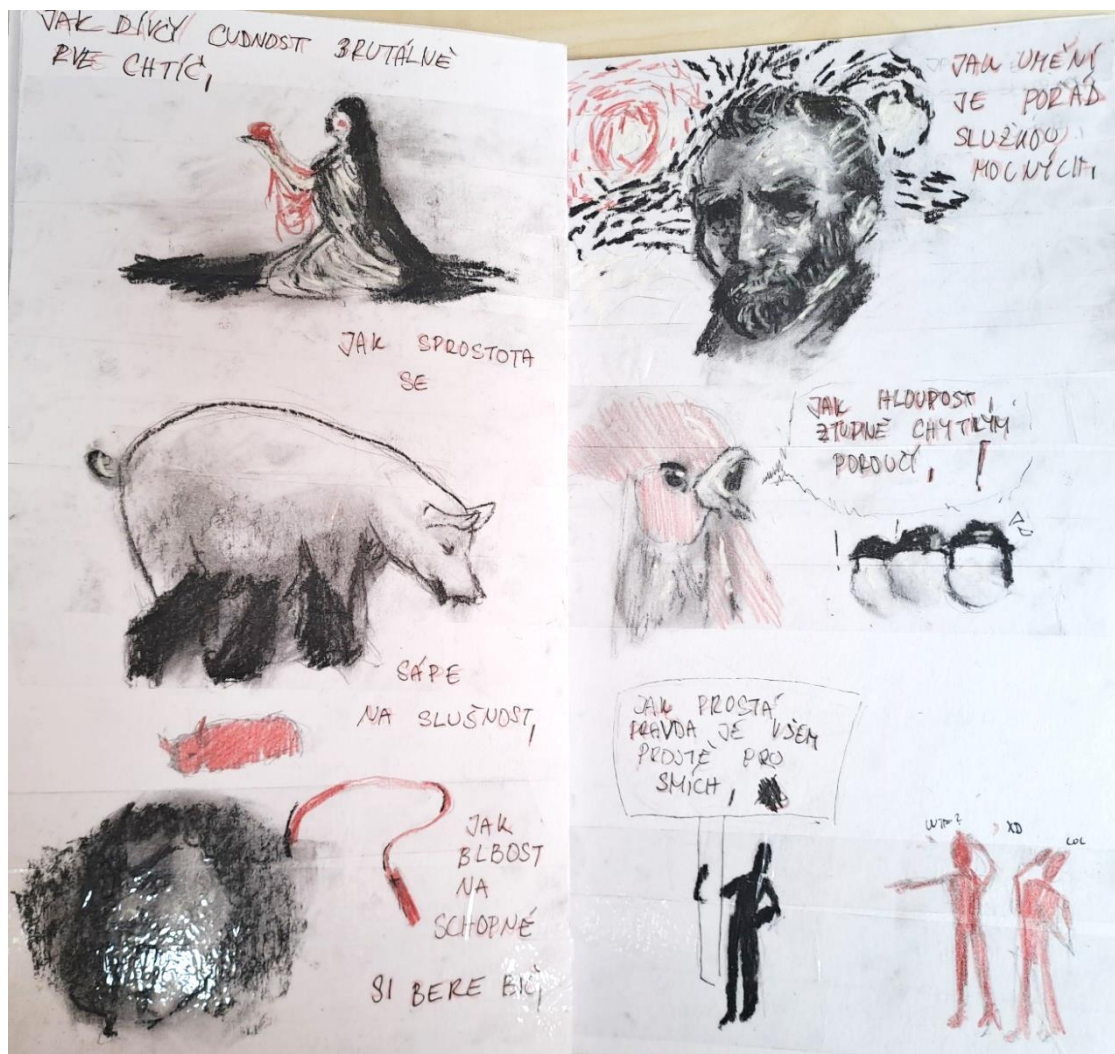
Komiksové ztvárnění Sonetu 66 Adinou Šimsovou
Zajímavosti o autorovi sonetu vyhledala a zpracovala **Andy Francová**

- Shakespeare zemřel ve stejný den, kdy se narodil – 23. dubna.
- Jeho otec byl soudně stíhán za prodej vlny na černém trhu.
- Oženil se v pouhých 18 letech s těhotnou Anne Hathaway, která byla o 18 let starší.
- Po získání majetku byl známý i jako lichvář, který půjčuje přátelům v nouzi na vysoký úrok.

INSPIRACE SHAKESPEAREM

Komiksové ztvárnění Sonetu 66 Adinou Šimsovou
Zajímavosti o autorovi sonetu vyhledala a zpracovala **Andy Francová**

- V Shakespearově divadle to prý nesnesitelně páchlo. Důvodem byl údajně zvěřinec, který se nacházel těsně za divadlem.
- Protože se dříve hroby vykrádaly, Shakespeare si na ten svůj nechal vytesat kletbu: *Zdrž se příteli pro spásu Boží, kopání pod kamenem, jenž tu leží. Bud' požehnán, kdo prach můj nevyhostí a zatracen ten, kdo dotkne se mých kostí.*
- Dodnes se nikdo jeho prokletí neodvážil riskovat.

INSPIRACE ORWELEM

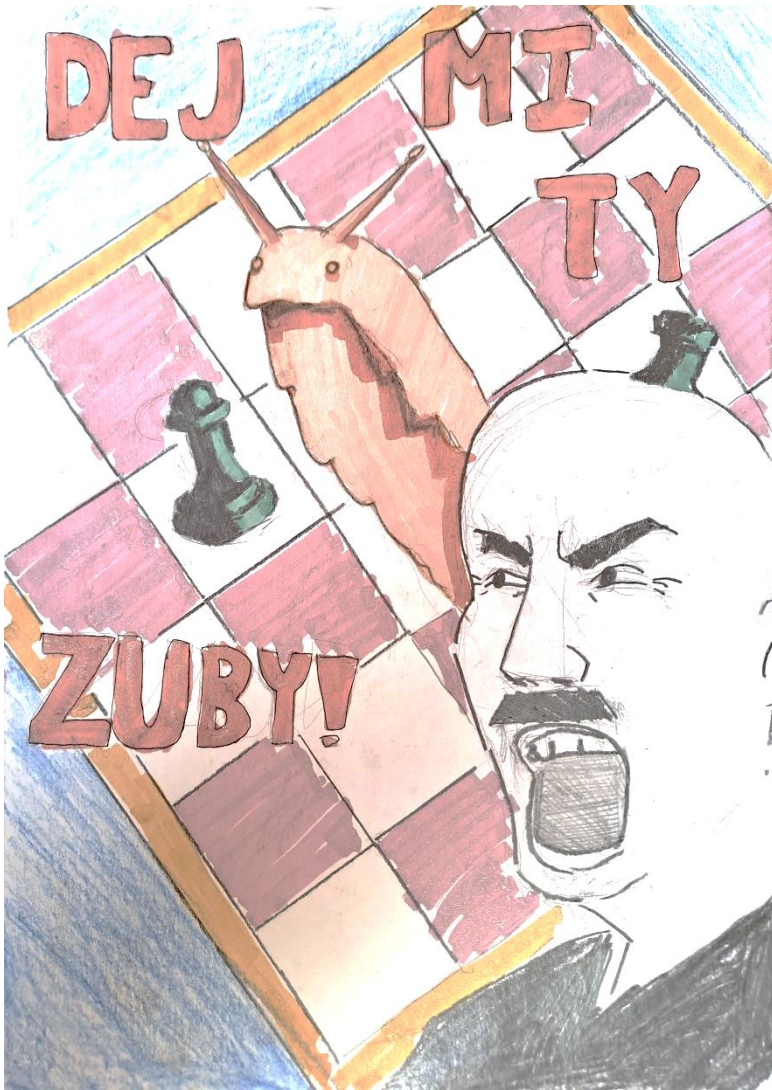
Koláž na motivy antiutopického příběhu 1984 George Orwella vytvořená **Kájou Strížovou**

Když jsme v češtině probírali Orwelův román 1984, zaujala mě vize budoucnosti. Ukazuje to, co se může stát, jestliže se vzdáme demokracie a zapomeneme na zvěrstva, která se děla v naší historii. Rusko a Čína jsou důkazem, jak je kniha napsaná v roce 1949 stále aktuální.

PŘÍBĚH ZE SLOV

Žáci 9.A vybrali slova z nových knížek ve školní knihovně, ve skupinách z nich pak vytvořili prostředí pro příběh, postavy a zápletku. Vítězné ztvárnění vyprávění **Jakubem Horákem** doprovodila ilustrací **Adinka Šimsová** ve spolupráci s **Rózou Marvánovou** a **Bárou Mácovou**

Jednoho krásného dne se Ahmed vydal do parku. Byl to park v Neratovicích. Ahmed do parku chodil často a velice rád. Většinou krmil šachy – zvířata milující borůvky a plameny.

Ahmed se s šachy kamarádil už od dětství a velice jim věřil. Jenže toho dne v parku usnul. Když se probudil, tak něco nebylo v pořádku. Neměl zuby! Zkoušel se u šachů ptát, ale nic se od nich nedozvěděl. Ahmed byl málem v koncích, ale vtom se ze křoví vynořila Malina: „Zdá se mi, že je někdo v pěkné bryndě!“ Ahmed zpozorněl a začal se vyptávat. Po hodinách výslechu se dozvěděl, že musí vyrazit do Větruše, kde žije zlý čaroděj Lump, který mu zuby ukradl, když spal.

Ahmed se vydal na dlouhou a dalekou cestu, až došel k čarodějovu hradu. Zavolał: „Vydej mi mé zuby, ty Lumpe jeden!“ Lump vyšel ven a zasmál se: „Já ti je dát nemohu, leda bys snědl slimáka, který obtěžuje mou zahradu.“ Ahmed odmítl.

Před hradem seděl a přemýšlel dny, týdny i měsíce, až se rozhodl, že Lumpovu podmínku splní. Sice už jeho zuby nebudou zlaté, ale udělá to. Když slimáka našel a znechuceně snědl, vyšel Lump. Zaštrachal v plně krabici a podal mu zářivě bílé zuby. „Víš, já jsem ti je mohl dát hned, ale takhle to byla větší zábava.“

Od té doby Ahmed už nikdy do parku nešel a šachy nekrmil. Styděl se za to, jak se nechal oklamat Lumpem a musel sníst slimáka.

STŘÍPKY ZE 2.A

Líbilo se mi jezdit na paddleboardu,
moo mě to bavilo.

Elisa Čížková
2.A.

Byly jsme v parníku
bylo to super byly samovolny.
Patrik Kozák 2.A.

Myslím, že se mi tohle líbilo. Tak začneme.
Byli jsme na bruslení s panem Štěpánem,
který má začátku mebyl, ale potom ano.
Pak byl jiný a to se pořádně jelo.

Lanila Hlávková 2.A.

STŘÍPKY ZE 3.A

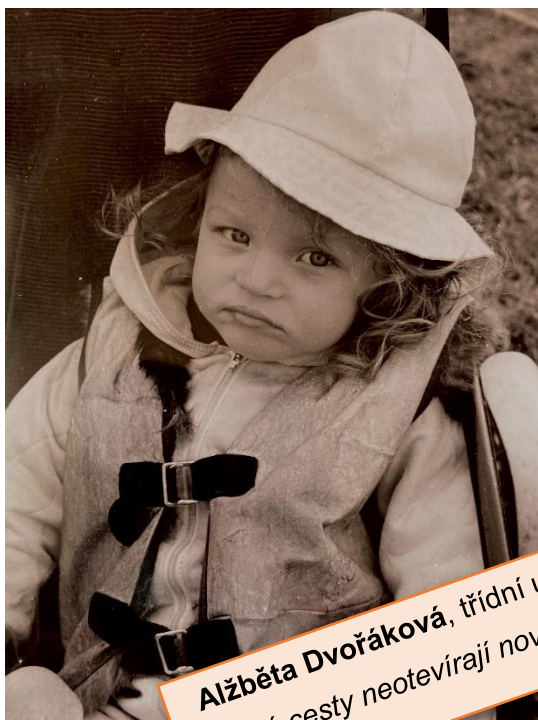
Škola v přírodě Valcha, Vysočina

SVP Škola v přírodě

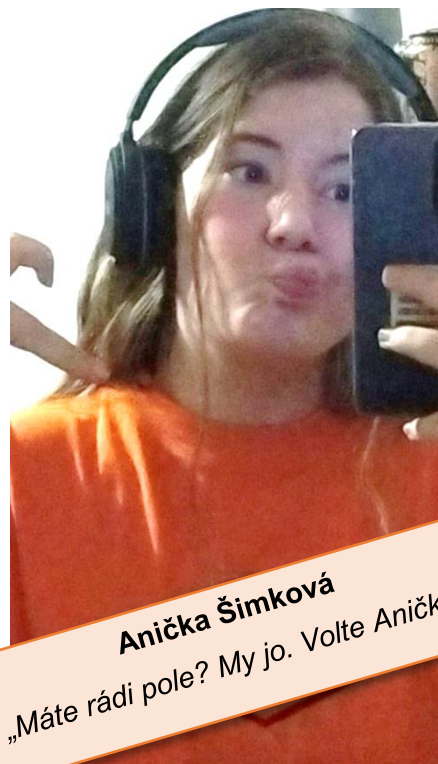
První den jsme oslavili brzy ráno, abychom sáhli autobus, který nás odvezl na školu v přírodě. Jeli jsme ještě vyzvednout prvních z jiných škol. Cesta se vlekla, protože byla na dálnici zácpa. Předtím, jak jsme přijeli, rozbrali jsme si kufry a instruktoři nám rozdělili pokoje. Naši instruktoři se jmenovali: Tomáš, Terka, Jirka a Květa. Předtím, jak jsme přišli na pokoj, sáhli jsme si kufry a pak jsme šli na oběd. Každý den po obědi jsme měli polední klid. Po poledním klidu jsme šli ven hrát hry až do večera. Večer jsme měli večerní program a po programu jsme měli večerku. Moc jsem si to sama užila.

LOUČÍME SE S 9.A

Alžběta Dvořáková, třídní učitelka
„Staré cesty neotevívají nové dveře.“

Anička Šimková
„Máte rádi pole? My jo. Volte Aničku.“

Adinka Šimsová

„Azyl...? To nevím, jestli doma máme.“

LOUČÍME SE S 9.A

Mia Cowan

„I'm not paranoid, I'm realist.“

Anežka Králíčková

„Dej mi jídlo!“

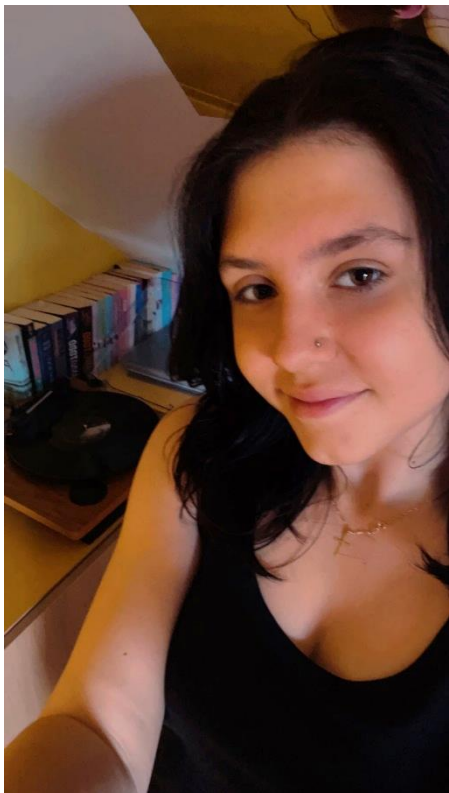

Čouhaleee!!!

Prosim tě
ty kdybys věděl

David Šmejkal a Jakub Přívozník

LOUČÍME SE S 9.A

Andy Francová

*„You´ve got my devotion but man,
I can hate you sometimes..“*

Bára Mácová

„Když mě naštvěš, tak nepřezijíš zbytek dne.“

David Krásný

„Je to doma!“

LOUČÍME SE S 9.A

Róza Marvánová

„We don't pray for love, we just pray for cars.“

Terka Nocarová

„Na světě nejsou nejkrásnější věci, ale okamžiky.“

Honza Alán, Jakub Horák

LOUČÍME SE S 9.A

Dominik Kříž

Matěj Šrepl

Kája Střížová

*„Člověk se nikdy nezboví toho,
o čem mlčí.“ (Karel Čapek)*

